

ถอดศาสตร์พระราชา

“ในหลวง รัชกาลที่ ๙”

“กฎหมายต้องไม่กดขี่ ประชาชน”

พระราชดำรัสเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2512 เรื่อง
ประชาชนที่ไม่รักกฎหมาย กฎหมายต้องไม่เขียนไปกดหัว
ประชาชน

พระราชดำรัสเมื่อปี 2512 เรื่องความยึดหยุ่น ตอน
หนึ่งว่า ในด้านการปกครองสำคัญที่ต้องใช้หลักของกฎหมาย
ความยึดหยุ่น ต้องพิจารณาคำนี้ให้รอบคอบ ถ้าปกครองด้วย
หลักที่แข็งแกร่งแล้ว ไม่ว่าจะสุจริตเท่าใด ทุกสิ่งทุกอย่างก็
พังหมดจึงต้องมีความยึดหยุ่นในทางที่ดี ถ้าใช้ในทางที่ดี ก็ดี
แต่ถ้าใช้ในทางยึดหยุ่น ตามใจตัว ก็อาจกลایเป็นทุจริต

พระราชดำรัสพระราชทานแก่คณะกรรมการจัดงาน
นิติศาสตร์ เรื่องความยุติธรรมที่อาจจะกลایเป็นต้นเหตุของ
ความอยุติธรรม ลงท้ายก็ต้องขึ้นโรงขึ้นศาล พระองค์ทรงเตือน
สติไว้เสมอเรื่องความอะคลุมอ่วย ไม่ใช่กดขี่กัน “พระองค์ตรัส
ว่านิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ คำว่า พoSมควร เป็นสิ่งสำคัญ
ถ้าจะปกครองให้บ้านเมืองมีข้อมีแป จะปฏิบัติตรงตาม
กฎหมายทั้งหมดไม่ได้ เพราะกฎหมายมีไว้เพื่อมีช่องโหว่ใน
การปฏิบัติไม่ใช่จะทำได้ตรงไปตรงมาตามตัวบท ต้องใช้การ
พินิจพิจารณาเสมอ”

พระราชดำรัสในปี 2514 เรื่องกฎหมายเป็นใหญ่
ในบ้านเมือง กฎหมายที่จะเป็นใหญ่ในบ้านเมืองต้องเป็น
“กฎหมายแท้” กฎหมายที่ข่มเหง รังแกประชาชน ไม่ใช่
กฎหมายแท้

ในหลายวาระ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา
ภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ ๙) ทรงมีพระราชดำรัสถึงลักษณะ
กฎหมายที่สอดคล้องกับหลักนิติธรรมไทยประการเพื่อนำไปสู่
การพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบด้วยหลักที่สำคัญ 3 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 กฎหมายต้องใช้โดยคำนึงถึงเจตนาرمณ
ที่แท้จริง และบริบทของสังคม กฎหมายเป็นเครื่องมือ หรือ
มรรคา ที่จะนำสังคมไปสู่ความถูกต้องและความยุติธรรม
อันนำไปสู่เป้าหมายเพื่อสร้างสรรค์ความผาสุก ความเป็นปึกแผ่น
ก้าวหน้าของประชาชนและบ้านเมือง กฎหมายไม่ใช่ตัวความ
ยุติธรรมหากแต่เป็นเพียงบทบัญญัติที่ตราไว้ การใช้ด้วยมุ่งหมาย
เพื่อนำไปสู่ความยุติธรรม ไม่ใช่เพื่อกำกั้นด้วยของกฎหมายเอง
“กฎหมายจึงมีไว้ให้มีความสงบสุขในบ้านเมือง ไม่ใช่มีไว้
สำหรับบังคับประชาชน”

เรื่องที่ 2 กฎหมายต้องเท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลง
ของสังคม และเศรษฐกิจ ทันสมัย ทรงมองกฎหมายอย่างมีพลวัต
หรือมีชีวิต และ

เรื่องที่ 3 การตรากฎหมาย ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วม
ของคนในสังคม เพราะเป็นกิจการของการอยู่ร่วมกันของคนใน
ชาติบ้านเมือง

“พระองค์ทรงนำหลักประชาพิจารณ์มาใช้ หากจะ
ทำโครงการใดจะอธิบายถึงความจำเป็นและผลกระทบที่
เกิดขึ้นพร้อมเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายทั้งสาธารณะ ประชาชน
เจ้าหน้าที่ทุกระดับ มาแสดงความคิดเห็น”